

F. t. l. om foranstaltninger mod forstyrrelse af radiomodtagning.

foreligger, at være grund til i en vis periode at have mulighed for at lade indehaveren af det forstyrrede apparat afholde de her omhandlede udgifter. Dette kan formentlig navnlig være aktuelt for bilradiotjenester, der ofte rammes af sådanne forstyrrelser. Man har skønnet, at en femårig periode ville være rimelig i betragtning af, at den gennemsnitlige levetid for radiofoni- og fjernsynsmottagere antages at være 6-8 år. Dog må det være en forudsætning for således at pålægge indehaveren af det forstyrrede modtageapparat at betale, at han selv har ønsket forstyrrelserne afhjulpnet, og ikke blot er inddraget i sagen som følge af andres klager.

Da bestemmelser udstedt i henhold til § 1, stk. 1, for køretøjers tændingsanlæg, umiddelbart skal gælde for såvel nye som allerede indregistrerede køretøjer, dog med de i § 14 givne tidsmæssige lempelser, og da sådanne anlæg ikke klart har været omfattet af den tidligere lovgivning, har man fundet det rigtigt at undtage disse anlæg fra bestemmelserne i § 2, stk. 1 og 2.

ad § 3.

I en del tilfælde vil de støjbegrænsende foranstaltninger, som skal træffes i henhold til bekendtgørelserne, være utilstrækkelige. Denne risiko vil især være til stede ved bilradiotjenester (politi, brandvæsen, hyrebiler m. v.) samt faste modtagestationer under forsvaret og post- og telegrafvæsenet, idet disse radiotjenester ofte må arbejde med svage signaler. Udgifterne til de yderligere støjdæpende foranstaltninger må afholdes af de pågældende radiotjenester. I tilfælde hvor det er et radiofoni- eller fjernsynsmottageranlæg der forstyrres, kan Danmarks Radio afholde udgifterne, dersom radiorådet skønner dette rimeligt. Sådanne tilfælde kunne f. eks. tænkes at foreligge i områder, hvor modtageforholdene for dansk radiofoni eller fjernsyn er utilfredsstillende.

Tilsvarende regler bør gælde, hvor der for støj-kilden endnu ikke foreligger en bekendtgørelse i henhold til § 1, men hvor de ønskede beskyttelsesforanstaltninger går ud over den normale grænse i henhold til § 2, stk. 2.

ad § 4.

For samfundsvigtige radiotjenester som f. eks. landets kommercielle radioforbindelser med udlandet eller forbindelser med skibe og luftfartøjer, herunder sikkerheds- og redningstjenester, kan det være af afgørende betydning, at enhver mulighed for forstyrrelser kan udelukkes på forhånd, og det er derfor foreslået, at der til beskyttelse af sådanne tjenester i tilfælde, hvor §§ 1, 2 og 3 ikke kan an-

tages at yde tilstrækkelig beskyttelse, kan udstedes forbud mod anvendelsen af visse elektriske apparater og anlæg inden for et nærmere angivet område.

Det tilsigtes således ved denne bestemmelse at skabe en præventiv beskyttelse af visse vigtige modtagestationer, hvor det skønnes nødvendigt.

I visse tilfælde er det en forudsætning for tilfredsstillende modtagning, navnlig for militærets radar- og pejlestationer, at der ikke rejser sig for store fysiske hindringer i form af bygninger i nærheden af sende- eller modtagestationer. Der må derfor også til beskyttelse af samfundsvigtige tjenester kunne nedlægges forbud mod bebyggelse, evt. over en vis højde, inden for et nærmere angivet område.

Det må anses for rettest, at forbud i henhold til nærværende bestemmelser såvel imod anvendelse af visse elektriske apparater og anlæg som mod opførelse af bygninger etc. altid sker, eventuelt mod erstatning, ved pålæg af servitut på ejendomme om fornødent gennem ekspropriation efter de sædvanlige regler herom.

ad § 5.

§ 1, stk. 1, i den nugældende lov om foranstaltninger mod forstyrrelse af radiomodtagning indeholder foruden hovedreglen, at ejeren eller brugeren af det forstyrrende anlæg på egen bekostning skal træffe de nødvendige foranstaltninger til afværgelse af forstyrrelserne, den undtagelsesbestemmelse at dette dog kun gælder, såfremt forstyrrelserne ikke med rimelig bekostning kan afhjælpes eller dæmpes ved foranstaltninger ved de forstyrrede modtageanlæg.

For at myndighederne stadig kan have adgang til at forlange foranstaltninger truffet ved det forstyrrede modtageanlæg, hvor dette forekommer rimeligst, foreslår man i § 5, at der forinden §§ 2-4 bringes i anvendelse kan kræves afhjælpning af visse tekniske mangler ved det forstyrrede anlæg.

ad § 6.

Bestemmelsen svarer stort set til § 4 i forannævnte lov. Man har dog ment det rimeligt at udgifterne ved afhjælpning af fejl eller mangler ved støj-dæpende foranstaltninger truffet i henhold til § 3, i visse tilfælde efter Danmarks Radios eller post- og telegrafvæsenets skøn kan pålægges indehaveren af det forstyrrede radiomodtageanlæg.

ad § 7.

Da det evt. på trods af forholdsregler truffet i henhold til § 4 kan hænde, at der pludselig dukker